

EL MEU PRIMER TREBALL

Francesc Carós i Fitor

Aleshores vivia a Collblanc. Anar a Barcelona no era fàcil, ja que existien uns burots per pagar els arbitris municipals de l'Hospitalet al passar segons quins articles. La divisa era la Carretera Reial (avui Carretera de Collblanc), on hi havia un pont per a la torrentada d'aigües que venien de la muntanya quan plovia, i és per això que se'n diu Riera Blanca.

Al límit, com dic, hi arribaven els tramvies 57 del Paral·lel i el 56, que transitava per l'Avinguda de les Corts Catalanes, anomenada Gran Via. A més, un autobús dels transports barcelonins, que feia el recorregut Paral·lel – Plaça Espanyola de la Torrassa.

Dit això, set alumnes de l'Escola Municipal Dr. Ferran i Clua férem l'examen per iniciar els estudis de batxillerat, i fou, si mal no recordo, a l'Institut Milà i Fontanals del carrer dels Àngels de Barcelona. Tots aprovàrem.

En aquella època només existien tres instituts oficials per realitzar aquells estudis superiors. Crec que eren: un a Sarrià (Ausiàs Marc), un al carrer Balmes (Maragall) i l'altre al Parc de la Ciutadella (de nom, Verdaguer).

Jo vaig escollir el de Sarrià, on cada jorn anava camps erms a través, que ara són Camp del Barça i facultats.

Dos mesos després vam sol·licitar (com és natural, a Madrid) les beques d'estudis. I a tots els altres companys, que poc o molt eren gent acomodada, els les van concedir, menys a mi, fill d'un treballador, perquè només cobrava una pesseta més de salari. Disposició que va sortir anunciada al Diari Oficial de Madrid. I com que el meu recurs no tingué èxit, em forçà a deixar els estudis.

Pels meus mitjans, aleshores, em vaig dedicar a les possibilitats d'aquell temps, que era estudiar, particularment: tenidoria de llibres, càlcul, correspondència, mecanografia, taquigrafia i altres coses per poder tenir una sortida possible a la vida.

I amb aquests breus estudis, l'any 1938, i amb 14 anys d'edat, vaig entrar com a funcionari de l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat, ja que aleshores hi havia manca de personal, doncs es trobaven als camps de batalla, i a més, la lleva del biberó fou cridada recentment.

Així va ser el primer treball que vaig tenir, però amb l'entrada de les tropes franquistes a Barcelona i posterior "depuració", als 15 anys em trobava novament al carrer.

Francesc Carós i Fitor